

ค่าสินไหมทดแทนและค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ ในคดีก้ำมนุษย์

วรมน รามางกูร

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักประธานศาลฎีกา

มาตราที่เกี่ยวข้อง

- * คำสินไหมทดแทน มาตรา ๑๓
- * ค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ มาตรา ๑๔

ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๓

- เป็นค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิด
- พนักงานอัยการสามารถขอรวมมากับฟ้องหรือภายหลังฟ้องก็ได้
- ผู้เสียหายสามารถยื่นขอเองได้
- แม้ไม่มีผู้ใดยื่นคำขอ หากศาลพิพากษาลงโทษจำเลยศาลก็สามารถสั่งให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ผู้เสียหายได้
- ผู้เสียหายสามารถฟ้องคดีแพ่งเพิ่มเติมได้

ค่าเสียหายเพื่อการลงโทษตามมาตรา ๑๔

ค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ (Punitive Damages)

- ค่าเสียหายที่เพิ่มเติมขึ้นนอกเหนือจากค่าสินไหมทดแทนที่ผู้เสียหายพิสูจน์ได้
- มิได้มุ่งชดเชยความเสียหายให้ผู้เสียหาย
- เพื่อเป็นการลงโทษจำเลยที่มีพฤติการณ์การกระทำผิดที่ร้ายแรงให้เด็ดขาดจนไม่หวนกลับมากระทำผิดอีก

ค่าเสียหายเพื่อการลงโทษตามมาตรา ๑๔

- มุ่งป้องปรามมิให้ผู้อื่นกระทำความผิดเช่นเดียวกันในภายหน้า
- มิได้วัดจากความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหายแต่พิจารณาจากพฤติการณ์ของจำเลยแต่ละคนเป็นสำคัญ

ปัจจัยที่อาจนำมาใช้พิจารณาในการกำหนด ค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ

- ลักษณะและความร้ายแรงของพฤติการณ์การกระทำผิด
- สถานะทางการเงินของจำเลย
- ผลประโยชน์ที่จำเลยได้รับจากการกระทำผิด
- ระยะเวลาที่จำเลยกระทำความผิด
- ทักษะสติ ความสำนึกผิดและความพยายามบรรเทาผลร้ายของจำเลย

ปัจจัยที่อาจนำมาใช้พิจารณาในการกำหนด ค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ

- ประวัติการกระทำความผิดและความประพฤติโดยทั่วไปของจำเลย
- ความเสียหายที่ไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ เช่น ความกระทบกระเทือนจากจิตใจและความอับอายที่ผู้เสียหายได้รับ
- เหตุอื่นที่ศาลเห็นสมควร

ข้อสังเกตอื่นๆเกี่ยวกับค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ

- การกำหนดค่าเสียหายเพื่อการลงโทษควรพิจารณาจากพฤติการณ์ของจำเลยแต่ละคนเป็นกันไป
- ศาลควรแสดงเหตุผลที่นำมาใช้กำหนดค่าเสียหายเพื่อการลงโทษไว้ในคำพิพากษา
- การกำหนดค่าเสียหายเพื่อการลงโทษไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นสูงสุดไว้ แต่ไม่ควรสูงเกินส่วน

สวัสดี